

Index Rerum,

summarissimo remedio ex lege finali, C. de edit. D. Adrian. toll. nec in similibus. p. 149 & seq. n. 59. & 61.

Limitatur. ibid. n. 60

Nec in causis executivis. p. 150. n. 68

Nec in præcepto de exequendo. ibid. n. 69

Appellatione prohibita per legem, aut Principem, intelligitur tantum quoad effectum suspensivum. ibid. n. 70

Appellatio ab interlocutoria regulariter non admittitur, sed aliquando illi deferretur. p. 151 n. 1. & 2

Appellatio à revocatione attentatorum quem producat effectum. p. 150. n. 72

In Appellatione ab interlocutoria causam exprimere opus est, nisi vim diffinitivæ habeat. p. 151. n. 7

Post appellationem innovata per judicem à quo, an illa justificata, sint à principio irrita, vel rescindantur, cum scilicet ab interlocutoria appellatur. ibid. n. 10

Et num processus sit nullus. p. 152. n. 11

Appellatione pendente, innovata per tertium ut attentata non revocantur. p. 143. n. 2. & p. 208. num. 15

Inter Appellationem judicalem, ac extrajudicalem differentia, remissivè. p. 152. n. 16

Appellatio absolute interposita causam nullitatis includit, & utramque ad superiorem devolvit, ut etiam de nullitate cognoscat. p. 153 num. 26

Appellatione deserta, antequam super desertione pronuncietur, poterit iudex ad quem de causa appellationis, ac nullitatis cognoscere, si adversa pars non opposuerit. p. 158. n. 28

Ubi Appellatio notoriè est deserta, potest iudex ex officio desertionem declarare, & quando appellatio deserta censeatur, remissivè. ibid.

Appellationis desertor, licet super illa amplius audire non debeat, de nullitate agere non prohibetur, quanquam de ipsa cum appellavit, incidenter dixerit. ibid. n. 29

Super Appellationis desertione quis iudex valeat pronunciare. ibid. n. 31

Post Appellationem ab interlocutoria, innovata per judicem à quo ante omnia non retractantur. p. 151. n. 3

Ampliat. ibid. & seq. n. 6

Limitatur. ibid. n. 4

Arbiter.

Pro Arbitri laudo nulla est præsumtio. p. 90 num. 16

Arbiter ad expensas instar iudicis damnare potest. p. 166. n. 4

Arbiter an possit laicus eligi in causa spirituali, aut arbitrator. p. 101. n. 3

Archidiaconus.

Archidiaconus quoad jurisdictionem est Episcopi vicarius ipso jure. p. 64. n. 12

Archiepiscopus.

Archiepiscopus Toletanus creatur in perpetuum major Castellæ Cancellarius. ibid. n. 74

Archiepiscopus etiam dum visitat, nequit subditis suis Ordines conferre, aut pontificalia aliter exercere, nisi de consensu suffraganei diæcesis ubi existit. ibid. n. 16

Argumentum.

Argumentum à correlativis non procedit, data ratione disparitatis. p. 33. n. 25

Vide *Correlativum.*

Argumentum de contractibus onerosis ad donationes, & ultimas voluntates non semper habet locum. p. 36. n. 42

Argumentum à contrario sensu validè probat. p. 320. n. 5

Assassinus.

Assassinus quis vocetur remissivè. p. 192. n. 7.

Athanagildus Rex.

Athanagildus Gothorum Rex fictus Ariarius, sed verus Catholicus. p. 5. n. 20

Athaulphus.

Athaulphus Gothorum Rex, Gallis & Hispanis dominatus est. p. 4. n. 6. Cur à propria genere occisus cum sex filiis. ibid.

Attentatum.

Attentatum definitur. p. 143. n. 1

Attentatum quis committere censeatur. ibid. n. 2

& 3. Tertius innovans non dicitur attentare, & quis per eum innovata retractet. ibid. n. 2

Attentatum quotuplex, remissivè. ibid. & seq. num. 4

Attentata debent ante omnia revocari. ibid.

Nonnullus in casibus revocatio suspenditur, & qui sint, remissivè. ibid.

Attentatorum revocatio ad quem judicem spectet. p. 44. n. 10

Ad Attentatorum revocationem quæ probari debeant, ibid. n. 12

Ut attentata revocantur, quæ sunt intra tempus ad appellandum præscriptum, aut dum controvertitur, an sit appellationi deferendum. ibid. n. 13

Ad Attentatorum revocationem an agere liceat post conclusum in causa appellationis. p. 145. num. 21

Attentati revocationem utrum impediatur notorius tituli defectus. ibid. n. 20. Et quæ aliæ exceptiones obstant revocationi, remissivè. ibid.

Attentati remedium favorabilius est interdicto. Unde vi. ibid. n. 24

Attentatum non est, quod iudex à quo post appellationem operatur, cum hæc solum habeat effectum devolutivum. p. 148. n. 53. quod limitatur. ibid.

Attentatorum revocationem petere potest qui appellavit, etsi appellationem deserat, aut illi renunciat. p. 152. n. 13

Attentata post inhibitionem retractantur, licet malè appellatum pronuntietur. ibid. n. 14

Attentata post extrajudicalem appellationem ante omnia non revocantur. ibid. n. 16

Audientia.

Audientia Gallicæ quando fuerit constituta. p. 14 num. 88

Augmentum.

Augmentum oppidi cedit Domino, cui illud cum mero, & mixto imperio concessum est. p. 24. & seq. num. 1.

Augmentum definitur. ibid. Sequitur natum, & conditionem ejus, cujus est accessorium, & de utroque idem judicandum. ibid.

Augmentum populi ad plures attinentis quomodo dividendum. p. 25. n. 4

Augmentum rei ad quem spectet in emptione, & aliis contractibus. ibid. n. 5

Augmentum legati cedit legatario à die conditi testamenti; & quid in legato conditionali. ibid. n. 6.

Augustus.

& Verborum.

Augustus.

Augusti imperium quando cepit. p. 18. n. 116

Augustus quare ita vocatus. ibid. n. 120

Augustus post mortem inter Deos collocatus. ibid.

Avocare, & Avocatio.

Avocare supremi Principes non possunt causas à Dominis inferioribus aut eorum iudicibus, nisi negligentiam, vel aliam rationabilem occasionem. p. 63. n. 6. Et quæ sint rationabiles causæ avocandi, remissivè. ibid. n. 8

Avocari possunt causæ à Dominis vassalorum, aut illorum Officialibus, antequam inchoentur, ad regia Prætoria in casibus Curia. ibid. n. 6

Avocari causas per Principem à suis Magistratibus, nisi ex aliqua speciali ratione, non oportet. ibid. n. 9. Et quæ sint justæ rationes. ibid.

Avocare valet Episcopus causas à suo Vicario Generali, vel foraneo. p. 64. n. 11. Limitatur. ibid. n. 13

Avocare non licet Episcopo causas coram Archidiacono pendentes. ibid. n. 12

Avocare causas Metropolitanus à Suffraganeo prohibetur. p. 49. n. 14. Ampliatur licet negligentia præcedat. ibid. n. 15

Avocari nequeunt causæ à Magistratibus inferioribus per iudices Cancellariarum Hispaniæ. ibid. n. 19

Avocare an possint Domini inferiores causas pendentes coram iudicibus ordinariis sui territorii. p. 65. n. 23. & seqq.

Avocare causam, quam subdelegavit, num valeat Principis delegatus. ibid. n. 26

Avocare causas, quas delegant, iudicibus ordinariis permittitur. ibid. n. 27

Avocare causas, ut alii committantur, solummodo Principi licet. ibid. n. 26

Avocata causa per quem Notarium expediri debeat. ibid. n. 28

Avocatio causarum definitur. p. 63. n. 3

Avocatio propriè non dicitur antequam lis coram inferiore pendeat. ibid.

Avocatio omnium causarum à suis Magistratibus Principi licet. ibid. n. 5. Similiter licet Pontifici de causis ad forum Ecclesiasticum spectantibus. ibid.

Avocatio causarum cuique competit ab eo iudice, quem ipse liberè constituit. ibid. n. 7

Avocatio causæ pendens facta per Principem ignarum litis pendentiæ, non valet, cujus in rescripto mentio fieri debet. p. 64. n. 10

Per Avocationem causæ pendens magis læditur Magistratus auctoritas, quam si ante susceptum iudicium avocaretur, idèd difficilius avocatur causa, quæ pendet. ibid.

Avocatio ut odiosa est restringenda. ibid. n. 10. & p. 66. n. 35. Non præsumitur. p. 64. n. 10

Avocatio causæ pendens in Cancellariis per Regem fieri potest, ad quam certa fortuna ex nostris legibus observatur. p. 65. n. 20

Avocatio an supremi Castellæ Senatus Consiliiis permittitur. ibid. n. 21

An & quando fieri possit per Nuntios Sedis Apostolicæ, aut Legatos de latere. ibid. n. 22

Avocatio est permittitur civitatis Prætori à suo Vicario, seu Locumtenente. ibid. & seq. n. 24

Fallit si ex delegatione alterius procedat. ibid. num. 25

Hermosilla in V. Partit. Tom. II.

Ad vocationem semper expedit, ut aliqua justa ratio intercedat. ibid. n. 27

Ab Avocationis decreto non admittitur appellatio. ibid.

Avocatio tacitè, vel expressè fit. ibid. n. 29

Avocatio cum decreto irritante quem operetur effectum. p. 67. & seq. n. 42. Non producit suos effectus ad preces alicujus expedita, si deprecator rescripto uti noluerit. ibid. n. 43

Avocatio nisi nota fiat iudici, manus ejus non ligat. ibid.

Avocatio cum clausula, *Motu proprio*, reddit irrita acta à die expediti rescripti, etsi iudex illam ignorans operetur. p. 68. n. 49. & seq.

Avocatio causæ ex motu proprio ligat manus iudicis inferioris, quomodolibet ad ejus notitiam perveniat, nec intimatio desideratur. ibid. n. 53

Avocationi an sit locus post causam instructam. p. 69. n. 56

Avocatio cum clausula, *Motu proprio*, si exprimat ad partis preces expedita, cujus sit effectus. ibid. n. 57

Avocatio ad partis petitionem non impedit usum jurisdictionis antequam iudici notificetur, sed aliud in Romana Curia observatur. ibid. num. 58

De Avocatori rescripti scientia ad impediendum jurisdictionis usum. ibid. n. 56

Aurelius.

Aurelius Gothorum Rex turpissimum cum Mauris pactum iniit. p. 8. n. 47

Auxilium.

Auxilium brachii sæcularis quando, & quomodo postulandum. p. 70. n. 2. & seqq.

B.

Bellum.

Bellum Punicum secundum quando, & qua occasione ortum. p. 2. n. 1

Beneficium.

In Beneficiis quoties Pontifex manus apponit, etsi gratia non sortiatur effectum, Ordinario collatio interdicitur. p. 65. num. 31. p. 67. num. 43

Beneficium collatum à Prælato putativo, etsi detegatur communis error, non auferetur possori. Idem juris erit de patrono putativo. p. 85. n. 12. & 13

Beneficii collatio absque præsentatione, patrono sciente, & non contradicente, subsistit. p. 101. n. 26

Idem erit si collationem ignorans intra tempus non reclamet, quod patronis ad præsentandum jure conceditur. ibid.

Beneficii collatio etiam bona fide per Episcopum facta retractatur, si patronus infra tempus legitimum reclamaverit. p. 102. n. 33.

De Beneficii Ecclesiastici possessione an iudex laicus cognoscere valeat. p. 280. n. 3. & seqq.

Beneficii fructuum laicus conductor quo in foro conveniendus. p. 60. n. 14

De Beneficii, ac cujusque rei spiritualis possessione etiam inter Ecclesiasticos cognoscitur in supremis Prætoris Regalibus, ne cuique violentia inferatur. p. 205. n. 17. & seq.

Beneficia Ecclesiastica obtinere in Indiis Occidentibus exteri prohibentur. p. 206. n. 28

H h 2

In

Index Rerum,

In Beneficiorum provisione oriundi præferri debent. *ibid.* & seq. n. 29. & 32
 In Beneficii impetratione exprimi debet patria, seu diocesis, ubi precator est ortus, alioqui gratia habetur irrita.
 Beneficium patrimoniale Hispaniæ, si per Pontificem conferatur Clerico, qui natus non est ubi vacat, Bullarum retentione, ac supplicatione impediatur exequutio. *ibid.* & seq. num. 31
 Beneficia patronatus Ecclesiastici si vacent in Curia, absque assensu patroni conferuntur: secus si laicalis sit patronatus, vel mixtus. p. 209. n. 9. Solet tamen Pontifex etiam laicali patronatui præjudicare ea conferens Beneficia, nisi ad Principes spectet jus præsentandi. *ibid.*
 Beneficia patronatus Ecclesiastici conferre potest Legatus de latere, contempto patrono. *ibid.* n. 10. Non sic cum patronatus est laicalis, vel mixtus. *ibid.* n. 11. Fallit si jus patronatus laicale competat ex privilegio, aut præscriptione. *ibid.*
 Beneficiorum reservatio non complectitur quæ sunt patronatus laicalis, vel mixti p. 210. n. 12. & p. 211. n. 22.
 Beneficium vacare in Curia, vel apud Sedem Apostolicam an sit idem quoad reservationem. *ibid.* n. 24. An differat vacare in Urbe, vel in Curia, remissivè. *ibid.*
 Non omne Beneficium, cujus possessor Romæ decedit, dicitur in Curia vacare quoad reservationem. *ibid.* n. 25
 Beneficia patronatus laicalis, quæ in Curia vacant, & reservationi non subjiciuntur, an per Pontificem, vel per ordinarium, præsentatione præcedente, conferri debeant. *ibid.* n. 26
 Beneficiorum majorum provisio spectat ad Pontificem. *ibid.*
 Beneficium non censetur in Curia vacare, tamen si ibi præsentari super illo litigantes decedant, quia jus in re non habent. p. 213. n. 44
 De Beneficio si duo instituti litigent, & possessor in Curia decedat, colligante ubilibet defuncto, Pontifex spreto patrono illud confert, si Ecclesiastici sit patronatus: secus si laicalis *ibid.* n. 45.
 Beneficia vacant, quæ obtinet ad Episcopatum assumptus: similiter & Ecclesiasticæ pensiones. p. 216 n. 76
Bigamia.
 Bigamiam non contrahit, cui à se solo cognitam ducit in uxorem. p. 189. n. 34
 Bigamia non contrahitur per duplex matrimonium, nisi cum utroque conjugè consummetur. *ibid.*
Bonum.
 Bona civitatis sunt in triplici differentia. p. 221. num. 47
 Bona civitatis an, & quanto tempore præscribantur. *ibid.* 4. 48
Bulla.
 Bulla Cruciatæ quando Regibus Hispaniæ primum concessa. p. 206. n. 25
 Bullæ Pontificiæ in Hispania non mandantur exequutioni, quoties per illas exteris Beneficia Ecclesiastica conferuntur, aut pensiones. *ibid.* num. 28
 Per Bullarum retentionem autoritas Sedis Apostolicæ non minuitur, imò potius augetur. p. 201. n. 33

Bullæ Pontificis retinentur apud nos, si Beneficium patronatus laicorum, spreto patrono conferatur. p. 208. n. 1
 Bullarum retentioni utrum sit locus ex aliis causis præter expressas in lege Regiæ? remissivè p. 211. n. 21.
 Bullæ retinentur si derogent Ecclesiasticæ ordinarie jurisdictioni. *ibid.*
 Bullæ non exequuntur in Hispania, quibus beneficium patronatus resignatum absque patroni assensu confertur. p. 215. n. 59

C.

Cancelaria Hispaniæ, & Cancellarius.

Cancelariam Hispaniæ institutio, ac de quibus causis cognoscatur in illis. p. 13. n. 83. p. 43. n. 46. p. 25. n. 1.
 Ad Cancellariis quæ causæ à Regio Consilio Castellæ remitti debeant. p. 64. n. 2.
 In Cancellariis non cognoscitur in prima instantia, nec per simplicem querelam, nec super nullitate principaliter: excipiuntur casus, qui Curia vocantur. *ibid.* n. 19.
 Cancellariæ unde Regia Prætoria Hispaniæ dicta. p. 43. & seq. n. 47
 De Cancellarii officio, ac dignitate, remissivè. *ibid.*

Canonicatus.

Canonicatum electivorum per concursum origo in Hispania. p. 14. & seq. n. 87. Non subjacent reservationibus. *ibid.*

Cantabria.

Caput Romana, S. Debet, de appellat. in 6. intelligitur. p. 38. n. 6. & seqq.
 Capitis Romana, S. Contrabentes, de for. comper. in 6. intellectus, remissivè. p. 172. n. 24
 Capitis Cum capella, de privileg. intellectus, remissivè. p. 179. n. 26
 Capitis Quamvis, 25. de rejudic. intellectus, remissivè. p. 103. n. 47
 Caput Cum nuper, de rejudic. intelligitur. p. 94. & seq. n. 52. & 53
 Capitis Cum olim, de caus. possess. & propr. intellectus. p. 95. n. 3. & seqq.
 Capitis Super eo, de offic. deleg. intellectus, p. 101. n. 24. & 27
 Capitis I. de caus. possess. & propriet. interpretatio. p. 148. n. 46
 Capitis Si iudex laicus, de sent. excomm. in 6. intellectus, remissivè. p. 106. n. 1
 Capitis penultimi de jurispatron. intellectus, remissivè. p. 215. & seq. n. 62
 Capitis Aliud 12. q. 1. intellectus. p. 202. n. 15. & n. 18. & seq.
 Caput Cum in tua, de decim. explicatur pro D. Covar. p. 219. n. 30. & seq.
 Capitis I. de Paroch. intellectus. p. 238. n. 15

Castella.

In Castella quando iudices creati cum supræma jurisdictione. p. 9. n. 57
 Castella exempta à subjectione Regum Legionis. *ibid.* n. 61.
 Castellæ regnum constituitur. *ibid.* n. 65. Præponitur Legioni in regalibus rescriptis. p. 10. n. 66.
 Castellæ excellentiæ, & unde sic appellata. p. 15. n. 89. & seqq.
 Castrium.

& Verborum.

Castrium.

Castrium si examinatur à jurisdictione civitatis, retenta pascuorum participatione, licebit civibus in propriis agris vineas, aut oliveta plantare in præjudicium exemptorum. p. 220 num. 34.
 Castrium exemptum an possit sicut antea uti pascuis publicis civitatis, à qua se exemit. *ibid.* n. 38. & seqq.

Castulo.

Castulo civitas quondam Hispaniæ nobilissima. p. 15. n. 90

Causa.

Causa nulla regulariter in prima instantia tractari potest apud supræma Prætoria, etsi Cancellaria resideat ubi iudicium peragi debet, alioqui processus erit nullus, & exceptio incompetentiæ in quavis parte litis opponi poterit. p. 47. n. 1
 Causa semel ad Curiam per privilegium introducta, ibi finienda, etsi privilegii ratio, iudicio pendente, cessaverit. p. 48. n. 4
 Causa cœpta apud inferiorem, an possit ad Curiam advocari, si lite pendente privilegium superveniat litiganti. *ibid.* n. 5
 Causæ minoris quantitatis non deferuntur ad Curiam per privilegiatos, & quæ sit minor quantitas. p. 55. n. 18
 Causa non dicitur jus actoris antequam in iudicium sit deductum. p. 63. n. 3
 Causa semel Curiam Romanam ingressa nunquam exit, nisi ex Pontificis commissione. p. 65. n. 30

Casus.

Casus Curia plures, qui sint, remissivè. p. 47. num. 2
 Casibus Curia quando locus non sit. p. 50. n. 23

Cenobium.

Cenobium Carthusianum. Vide Monasterium.

Chindesvinthus.

Chindesvinthus Gothorum Rex. p. 6. n. 35

Chintila.

Chintila Gothorum Rex, *ibid.* n. 33

Chirographum.

Chirographum quid sit, & quomodo comprobandum, ut fidem faciat. p. 137. n. 7.
 Chirographum nihil interest qua manu scriptum modo debitor illi subscripserit. *ibid.* n. 8.
 Chirographum recognitum judicialiter plenè probat, etiam scriptum à creditore absque debitoris subscriptione, & apud nos exequutioni mandatur. *ibid.* & seq. n. 9
 Ut Chirographum plenè probet, an sufficiant duo testes de illius confessione deponentes. *ibid.* n. 10. Utrum desideretur unà cum testibus literarum comparatio. p. 138. n. 18
 Chirographum non probet, etsi testes deposuerint se agnoscere subscriptionem, ac formam literarum debitoris. *ibid.* n. 12
 Ad Chirographi comprobationem sceminae admittuntur in testes. *ibid.* n. 13
 Chirographum, seu apocha plenè probat, quoties testes instrumentarii proprias subscriptiones agnoscetes asseverant, illud à debitore, ipsis præsentibus, scriptum, aut subscripsum, *ibid.* & seq. n. 14. & 17. Tunc nulla literarum comparatione est opus. *ibid.*
 Chirographum debet esse scriptum, vel subscri-

ptum manu debitoris, ut probet. p. 138 n. 16
 Probat etiam per creditorem scriptum, modò debitoris manu subscribatur. *ibid.*
 In adhibenda fide Chirographo iudex maximè attendere debet ad petentis mores, & qualitatem. *ibid.* n. 14
 Chirographum juxta legem Scripturas, C. qui prior quibus solemnitatibus conficiendum. p. 139. n. 22. & seqq.
 Chirographum comprobatum quam probationem producat. p. 140. n. 34

Citare, & Citatio.

Citatio personalis an fieri possit in alieno territorio p. 75. & seq. n. 42. & 43
 Citare opus non est eos, quibus sententia secundario nocere potest. p. 92. n. 34
 Citatio utilis est, ut sententia inter alios lata aliis nocere valeat. p. 94. n. 54
 Citationem primam nec Princeps regulariter supplere potest. p. 147. n. 43. Nec idem, illa omissa, procedere potest, nisi ex causa rationabili. *ibid.*
 Citatio ad sententiam si omittatur, nullitatis vitium intervenit: ipse tamen Princeps, ea solemnitate neglecta, jure sententiam profert ac lege, vel consuetudine ejusmodi solemnitas tolli poterit. p. 147. n. 44
 Citatio non requiritur ubi Princeps jubet, quod à suo libero pendet arbitrio, licet inde tertio præjudicium generetur. p. 148. n. 45
 Citandus est qui promisit solvere quod alius deberet, si post mortem debitoris fiat rationum calculatio. p. 234. n. 37. & seqq.

Ciudad.

Ciudad Rodrigo, Latine Mirobrica, quando, & à quo condita. p. 11. n. 73

Civis, & Civitas.

Civitas regalis in Hispania à quo constructa. p. 12. n. 78
 Civis an possit testimonium ferre in causa suæ civitatis. p. 115. n. 31. Quanta fides illi adhibenda. *ibid.* n. 14

Clausula.

Clausula, Appellatione remota, quos operetur effectus, p. 101. n. 24. An tertium comprehendat? *ibid.* & p. 102. n. 34
 Clausula, Appellatione remota, etsi unius litigantis odio adjecta, utrumque ab hoc excludit auxilio. *ibid.* n. 34. Ea clausula ex Notariorum stylo solet inferri. *ibid.* n. 36
 Clausula, Supplentes omnes, non extenditur ad supplendum defectum primæ citationis, nec aliorum quæ sunt de jure naturæ. p. 148. num. 47
 Clausula Appellatione remota, non impedit devolutivum effectum, de qua remissivè. *ibid.* num. 52
 Clausula, Quod si non omnes; & Clausula, Et eorum cuilibet, quomodo differant quoad recusationem, & de aliis differentiis remissivè. p. 164. n. 50. & seqq.
 Clausula si consuecat apponi in instrumentis, etsi prætermittatur, pro inserta habetur, p. 156. num. 16

Clementina.

Clementina I. de rejudic. ampliatur, ut procedat, si duæ sententiæ conformes proferantur, ubi ex statuto ab illis appellare non licet. p. 158. n. 33. Sed rejicitur ampliatio. *ibid.* n. 34.